

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὴν ἱστορική Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

Ἡ Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς

Μὴν ἀνησυχῆτε!...

«Πρόβατον ἐσφραγισμένον [ὑπὸ τοῦ Καλοῦ Ποιμένος]
οὐ ραδίως ἐπιβουλεύεται»

Τὴν **Κυριακή**, 26ῆ Ἰουλίου 2021 ἐκ. ἡμ., ἐώρτασε ἡ ἱστορική Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, στὶς Ἀχαρνές Ἀττικῆς, τῆς ὁποίας προΐσταται θεοφιλῶς ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Ἰουστὶνα Μοναχὴ.

Ἡ ἀπειλὴ τῆς πυρκαϊᾶς, ἡ ὁποία ἐκδηλώθηκε στὴν Πάρνηθα ἀπὸ τὴν Παρασκευὴ ἐσπέρας δὲν ἀπεθάρρυνε τοὺς φιλομάρτυρες εὐσεβεῖς, ἀλλὰ μᾶλλον αὐξήσε τὴν προσευχητικὴ τους διάθεσι.

Στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινό, μετὰ τὸ Ἀπόδειπνο καὶ τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς ἐορταζομένης Ἁγίας, ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Θεοδοσίου, Ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας, ὡς καὶ τοῦ ἐκ Τσεχίας Αἰδεσιμ. π. Τερεμίου.

Συμμετεῖχαν καὶ Μοναχὲς ἄλλων Μονῶν τῆς Μητροπόλεώς μας, ὡς καὶ ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Ταξιαρχία Μοναχὴ (Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων), μὲ πολλὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος Αὐτῆς, τὰ

ὅποια μάλιστα φιλοξενούσε θυσιαστικά αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, λόγω τῶν πυρκαϊῶν στὴν περιοχή Ἀφιδνῶν.

* * *

Ἐψάλη ἡ εἰδικὴ Ἀσματικὴ Ἀκολουθία (Κτητορικὴ), ποίημα καὶ δέησις τοῦ Σεβασμ. πνευματικοῦ Πατρὸς τῆς Ἀδελφότητος,

Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἡ ὁποία ἔχει συντεθῆ ἀπὸ προϋπάρχουσες Ἀκολουθίες τῆς Ἀγίας, καὶ ἐμπλουτισθῆ μὲ κατανυκτικὰ **Μεγαλυνάρια Ἐγκώμια καὶ Εὐλογητάρια** (Ἄντωνίου Μάρκου), ἀλλὰ καὶ εἰδικὰ **Προσόμοια καὶ Ἰδιόμελα Τροπάρια**, πλήρη εὐγνωμοσύνης καὶ δεήσεως πρὸς τὴν Ἁγία Προστάτιδα τῆς Μονῆς, ὡς καὶ τὸν Ὁσιώτατον Κτήτορα Αὐτῆς Ἅγιον Ἱερώνυμον Ἀγιοπαυλίτη († 1943).

Ἐγινε ἡ Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τῶν χαριτοβρῦτων Λειψάνων τῆς ἐνδόξου Ὁσιοπαρθενομάρτυρος, ὡς καὶ τοῦ Ὁσίου Κτήτορος τῆς Μονῆς Γέροντος Ἱερωνύμου, πέριξ τοῦ Ναοῦ, ἡ δὲ τελέτη τῆς Ἀρτοκλασίας στὸν εὐτρεπισμένο αὐλειο χῶρο τῆς Μονῆς.

Ὁ Ἐσπερινὸς ὠλοκληρώθηκε μὲ σύντομη ἐόρτια Ὁμιλία, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Θεοφιλέστατος κ. Ἀμβρόσιος εὐχήθηκε ἡ Ἁγία Ὁσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευὴ νὰ πρεσβεύη γιὰ τὴν κατάπαυσι τῶν πυρκαϊῶν καὶ τὴν αἰσία ἔκβασι τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης.

* * *

Μετὰ μικρὰν διακοπὴν, προκειμένου νὰ προσκυνήσουν οἱ πιστοὶ τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα καὶ τὰ τίμια Λείψανα, συνεχίσθη ἡ Ἀγρυπνία μὲ τὸν Πανηγυρικὸ Ὁρθρο καὶ τὴν κατανυκτικὴ Θεία Λειτουργία, τῶν ὁποίων προΐστατο ὁ Σεβασμ. Ποιμενάρχης μας, Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός.

Τὴν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ πολυσέβαστος Ποιμένας μας ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία του νὰ προσφέρῃ στοὺς πιστοὺς λόγον οἰκοδομῆς καὶ παραμυθίας, ἀλλὰ καὶ δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας, γιὰ τὸ δῶρο τῆς κατανυκτικῆς Ἀγρυπνίας, ἀφοῦ ἀπεμακρύνθη μάλιστα ἡ ἀπειλή τῆς πυρκαϊᾶς στὴν πλησιόχωρη Πάρνηθα

● **ἔπεσήμανε**, ὅτι ὁ συνειδητοποιήμενος Χριστιανὸς συναισθάνεται, ὅτι οἱ ἐπάλληλες δοκιμασίες, οἱ ὁποῖες πλήττουν τὴν χώρα μας, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα, ὀφείλονται στὶς ἁμαρτίες μας.

Ὅταν ἀπομακρύνουμε τὸν Θεὸ ἀπὸ τὴν ζωὴ μας –προσωπικὰ ἢ κοινωνικὰ– δημιουργεῖται ἓνα κενό, τὸ ὁποῖο σπεύδει νὰ καταλάβῃ ὁ ἐχθρὸς καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ περιβάλλον του: «Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ’ ἀρχῆς» (Ἰω. η’ 44). Ὁ δὲ Φιλάνθρωπος Κύριός μας συγκρατεῖ τὴν ἔντασι τῆς ὀλεθρίου δράσεως τοῦ ἐχθροῦ...

Στὴν παγκόσμια ἁμαρτία, ἔχει ὁ καθένας μας μερίδιο εὐθύνης. Ἄν ἤμεθα πραγματικοὶ Χριστιανοί, θὰ λειτουργούσαμε ὡς πνευματικὰ ἀλεξικέραυνα, ἐξουδετερώνοντες τὶς ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄς μὴν ἐγκαλοῦμε τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ γιὰ τὶς δοκιμασίες, οἱ ὁποῖες μᾶς πλήττουν. Ἄς εἶναι καλύτερα γιὰ μᾶς μία εὐκαιρία αὐτομεμψίας, Μετανοίας καὶ ἐπανόδου στὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἄς σβῆσουμε τὴν ἀπειλὴ τῆς φωτιᾶς μὲ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας...

Ἡ μεγάλη ἁμαρτία μας εἶναι, ὅτι δὲν εἴμεθα ἅγιοι, δὲν ἀγωνιζόμεθα ἐν ἐπιγνώσει νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν κλῆσι τοῦ Κυρίου μας: «Ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι Ἐγὼ Ἅγιός Εἰμι» (Λευϊτ. κ’ 7, Α’ Πέτρ. α’ 16)...

Ὅπως μᾶς παρέδωσε ὁ Χατζη-Γιώργης ὁ Ἀθωνίτης, ὁ μεγάλος αὐτὸς Ἀσκητὴς, τὰ πονηρὰ πνεύματα ἔχουν ὁμολογήσει ποιά εἶναι γι’ αὐτὰ τὰ τρία πνευματικὰ φόβητρα: τὸ **Βάπτισμα, ὁ **Τίμιος Σταυρὸς** καὶ ἡ **θεία Κοινωνία**, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐξορκιστικὸ χαρακτῆρα καὶ μᾶς ἐνώνουν μὲ τὴν Παναγία Τριάδα.**

Τὴν ὥρα τῆς δοκιμασίας ἅς ἀναλογίσουμε, κατὰ πόσον ἄρα γε φροντίζουμε νὰ διατηρήσουμε τὴν «σφραγίδα Πνεύματος Ἁγίου», τὴν ὁποίαν ἐλάβαμε στὸ ἅγιο Βάπτισμα καὶ νὰ γίνουμε μὲ τὸν ἀγῶνα μας χωρητικοὶ τῶν χαρισμάτων Αὐτοῦ· κατὰ πόσον ἀξιοποιοῦμε τὸν ὄπλο τοῦ **Τιμίου Σταυροῦ, διάγοντες σταυρώσιμο βίον μὲ συναισθήσι καὶ Μετάνοια, ἐνθυμού-**

μενοι ὅσα ἔπαθε ὁ Χριστός μας γιὰ τὴν σωτηρία μας· **κατὰ** πόσον προσερχόμεθα ἐτοιμασμένοι καὶ αὐτομεμφόμενοι στὰ **Ἄχραντα Μυστήρια**, τὰ ὁποῖα εἶναι γιὰ τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα πλέον φοβερὰ καὶ ἀπὸ τὴν κόλασι...

Τὸ ἔχουν ὁμολογήσει: εὐγνωμονοῦν τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἀμέλειά τους καὶ τὴν ἀπρόσεκτη ζωὴ τους ἀπομακρύνουν τὴν δύναμι αὐτῶν τῶν Μυστηρίων καὶ **χάνουν τὸ Χάρισμα τῆς Μετανοίας...**

• **Ἄν ἀγωνιζώμεθα** νὰ ζήσουμε ἐν Χριστῷ, παρὰ τίς ἀδυναμίες καὶ τίς πτώσεις μας, τότε δὲν ἔχουμε νὰ φοβηθοῦμε τίποτα. **Γιατί** νὰ ἀνησυχῶμε γιὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν μπορούμε ἐμεῖς νὰ ἀντιμετωπίσουμε; **Ἄς φροντίσουμε νὰ διατηροῦμε τὴν Σφραγίδα τοῦ Ἀρνίου καὶ Αὐτὴ θὰ εἶναι γιὰ μᾶς Φυλακτήριον καὶ Ὁδηγός:** «**Πρόβατον ἐσφραγισμένον οὐ ραδίως ἐπιβουλεύεται, τὸν δὲ ἀσήμαντον κλέπταις εὐάλωτον**» (Ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου).

Αὐτὸν τὸν ἀγῶνα ἐβίωσε ἡ Ἁγία Παρασκευή: **πρὸ** τοῦ Μαρτυρίου Τῆς εἶχε χύσει τὸ μυστικὸ αἷμα τῆς καρδίας Τῆς, τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρικοῦ ἠθους τῆς Μετανοίας καὶ Τὴν ἐπεσκίασε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐνεδυνάμωσε θαυμαστῶς νὰ τελέσῃ τὸν δρόμον τοῦ Μαρτυρίου.

• **Ἄς προσέξουμε, τέλος,** ἐν μέσῳ τόσων δοκιμασιῶν καὶ ἀναριθμήτων, ὄλο ἀύξανομένων παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ἀποκάλυψη –καὶ ὄχι διδασκαλία– τὴν ὁποῖαν μᾶς παρέδωσε ὁ Μέγας Ἀντώνιος: «**εἶδον πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ ἠπλωμένας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ στενάξας εἶπον: Τίς ἄρα παρέρχεται ταῦτα; Καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι: ἡ ταπεινοφροσύνη**»...

* * *

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱερᾶς Ἀγρυπνίας, ἡ φιλόξενος Ἀδελφότης τῆς Μονῆς, κατὰ τὸ ἱερὸν ἔθος παρέθεσε τράπεζαν Ἀγάπης, στὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ὑπεγράμμισε σημεῖα τινὰ τῆς Ὀμι-

λίας και εξέφρασε εὐχές και εὐχαριστίες στην σεβαστή Γερόντισσα Ιουστῖνα και τις Ἀδελφές για την πνευματική και ὕλική φιλοξενία.

Ἀπαντες οἱ συμμετασχόντες στην ἱερὰ αὐτὴ Ἀγρυπνία, ὡμολόγησαν, ὅτι ἐπεσκιάζετο ἀπὸ πρωτόγνωρη ἰδιαίτερη χάρι και εὐλογία.

† Γ.Ι.Μ.

